

Stella Maris

apostleshipofthesea.org.uk

Квітень 2019

Неділя в морі

Добре життя
що робити, якщо
ви зіткнулися з
кримінальною
справою

Порт фокус
Олбані, Австралія

Історії віри
Святий Пітер Клевер –
покровитель моряків

**Apostleship
of the Sea**

Supporting Seafarers Worldwide

(Морський Апостолят) є католицькою благодійною організацією, що підтримує мореплавців у всьому світі.

Ми надаємо практичну та пасторальну опіку всім морякам, незалежно від національності, віри або раси. Наші портові капелани та волонтери відвідуючи кораблі, вітають моряків, пропонують соціальні послуги та консультації, практичну допомогу, турботу та дружбу.

Stella Maris – найчисельніша за кількістю відвідин кораблів мережею у світі, яка працює в 339 портах з 227 портовими капеланами по всьому світу.

Ми можемо продовжувати нашу роботу завдяки щедрим пожертвам наших прихильників та волонтерів.

Морський Апостолят

39 Eccleston Square, London SW1V 1BX

Тел.: +44 020 7901 1931

Електронна пошта: info@apostleshipofthesea.org.uk

facebook.com/AoS.GB

www.apostleshipofthesea.org.uk

Зареєстрована благодійна організація в Англії та Уельсі № 1069833
Зареєстрована благодійна організація в Шотландії номер SC043085
Зареєстрований номер компанії 3320318

Зображення: рг 4-5 © Л. Лью О.П.
Читання Писань з Єрусалимської Біблії © 1966
Дартон Лонгман, Тодд і Дубледай & Компані Інк.

Додаток створено для християн мореплавців і людей моря для можливості відправити прохання про молитву або запалити свічку і подальшої молитві за прохачів в українських церквах по всьому світу.

«Стелла Маріс»
надає морякам
практичну
підтримку,
інформацію та
можливість бути
вислуханим

Неділя в морі

7 квітня 2019 - 5-та неділя Великого посту

Коментар о. Колума Келлі

Євангеліє від Івана 8: 1-11

Подавсь Ісус на Оливну гору. Та вдосвіта знову прибув до храму, й усі люди посходились до нього; він же, сівши, навчав їх.

І привели тоді книжники і фарисеї до нього жінку, спійману на перелюбі, поставили її посередині, і кажуть до нього: «Учителю, жінку оцю спіймано саме на перелюбнім вчинку. Каменувати отаких приписав нам Мойсей у законі. Що ж ти на те?» Іспитували вони його, казавши так, - щоб мати чим оскаржити його. А Ісус нахилився дотолу і писав пальцем по землі.

А що вони наполягали та допитувалися в нього, то він підвівсь і каже до них: «Хто з вас без гріха, - нехай перший кидає у неї камінь!» І знову нахилившись, писав по землі. Почувши таке, почали вони виходити один по одному, почавши з щонайстарших аж до останніх. І залишилися тільки Ісус та жінка, що стояла посередині. Підвівсь Ісус, а нікого, крім жінки, не побачивши, мовить до неї: «Де ж вони, жінко, оті твої обвинувачі? Ніхто не осудив тебе?» «Ніхто, Господи», - відповіла. Тоді Ісус до неї: «То і я тебе не осуджую. Йди та вже віднині не гріши.»

Євангеліє і ти

Ми знаходимося в Єрусалимі, незадовго до смерті Ісуса. Він знає, що він в небезпеці, і знає, що він оточений ворогами. У книжників проблема.

Жінка вчинила перелюб.

Закон Мойсея говорить, що вона повинна бути покарана, але не за законами римлян. Чи дотримуються вони Закону Мойсея, який вони, як євреї, зобов'язані виконувати, і ризикують отримати наслідки? Чи діяти за римськими вказівками?

Книжники і фарисеї наближаються до Ісуса і пропонують дилему. Жінка, безсумнівно, винна в перелюбі, і відповідно до Закону Мойсея вона повинна бути покарана смертю.

Ісус відразу визнає, що це - Закон. Це підступне питання.

Він знає, що якщо він виносить вирок смерті жінці, він порушує римське право. Якщо він оправдає її, то він порушує Закон Мойсея. Що йому слід зробити?

Замість того, щоб відповідати, Ісус робить щось несподіване, Він нахилиється і пише пальцем по землі.

Існує можливість, що він помилився, як відповідатиме, і якщо це станеться, вони (фарисеї) можуть організувати якесь обвинувачення, яке призведе до серйозних проблем з владою. Натоп дивиться з великою цікавістю.

І тоді відомі слова Ісуса і знеможливають загострення ситуації. «Нехай той, хто без гріха, кидає перший камінь» А жінці «Не гріши більше»

Ця історія не засуджує грішника, але закликає його змінитися, спастися. Ісус дав можливість кожній людині в подвір'ї храму того ранку усвідомити, що вони самі є грішниками, і що їхня головна відповідальність полягає в тому, щоб виправити свої власні шляхи, перш ніж виносити судження над іншими.

Чи легко ми засуджуємо або намагаємося зрозуміти слабкість в інших. Або ми настільки досконалі, що можемо судити про інших.

Вербна неділя

14 квітня 2019

Євангеліє від Луки 23: 1-49

Тоді встала вся їхня громада, і повели його до Пилата.

І заходились його винувати, кажучи: "Цього ми знайшли, що він підбурює народ наш, забороняє давати кесареві податок і каже, що він - Христос-Цар." Пилат спитав його: "Ти цар юдейський?" А Ісус у відповідь сказав до нього: "Ти кажеш." Тоді Пилат промовив до первосвящеників і юрби: "Я не знаходжу ніякої провини на цій людині." Вони ж наполягали і кричали: "Народ бунтує, навчаючи по всій Юдеї, почавши з Галилеї аж сюди." Почувши це Пилат, спитав, чи цей чоловік галилеянин; а довідавшись, що він з-під влади Ірода; відіслав його до Ірода, який тими днями перебував також у Єрусалимі.

Ірод дуже зрадів, побачивши Ісуса; бажав бо здавна бачити його, тому, що чув про нього й сподівався побачити від нього якесь чудо. Силу питань він йому ставив, але Ісус не відповідав йому нічого. Первосвященики ж та книжники стояли там і сильно його винували. Тоді Ірод з вояками своїми, зневаживши його й насміявшись з нього, надів на нього білу одіж і відіслав його

назад до Пилата. І того ж самого дня Ірод і Пилат стали приятелями між собою, раніш бо ворогували. Скликавши, отже, первосвящеників, старшин і народ, Пилат промовив до них: "Ви привели до мене цього чоловіка як бунтаря народу; ото я, розсудивши справу перед вами, не знайшов на цьому чоловікові (ніякої) провини в тому, про що оскаржуєте його. Та й Ірод ні, бож відіслав його до нас. Виходить, отже, що він не допустився нічого, гідного смерті. Тож я його покараю і відпущу." Треба ж було їм одного випустити з-за празника. Та вони всі разом закричали: "Убий цього, а відпусти нам Варавву!" Цього (останнього) за якийсь заколот у місті та за вбивство кинули були у в'язницю.

Пилат, бажаючи їм відпустити Ісуса, промовив до них знову. Та вони закричали: "Розіпни, розіпни його!" І втретє він до них промовив: "Яке ж бо зло вчинив він? Я не знайшов на ньому нічого, гідного смерті. Тож, покаравши його, відпущу." Але вони наполягали сильним криком і вимагали, щоб його розіп'яти. І крик їхній переміг. Тоді Пилат присудив, щоб сталося згідно з їхньою просьбою. І він відпустив того, що за повстання і вбивство був кинутий у темницю і що про нього вони просили; Ісуса ж видав їм напризволяще.

І як вони його повели, схопили якогось Симона Киринея, що повертався з поля, і поклали хрест на нього, щоб ніс за Ісусом. Ішов за ним натовп людей великий і жінки, що плакали за ним та голосили. Ісус же обернувся до них і сказав: "Дочки єрусалимські, не плачте надо мною, а плачте над собою і над вашими дітьми! Бо ось настануть дні, коли скажуть: Щасливі неплідні та й лона, що не родили, і груди, що не годували. Тоді почнуть вони горам казати: Впадьте на нас! - і горбам: Покрийте нас! Бо коли так обходяться з деревом зеленим, що тоді з сухим буде?" З ним вели також двох інших, злочинців, щоб їх скарлати на смерть.

І як прийшли на місце, що зветься Череп, там його розіп'яли і злочинців, одного по правиці, а другого по лівиці. Ісус же сказав: "Отче, відпусти їм, не знають бо, що роблять." Коли ж ділили його одіж, то кидали жереб.

Люди стояли й дивились. Навіть князі їхні насміхалися, кажучи: "Інших спасав, нехай спасе себе самого, коли він - Месія Божий, Вибраний!" Вояки також глузували з нього; підходячи до нього й подаючи йому оцет, примовляли: "Коли ти цар юдейський, спаси себе самого!" А був над ним і напис грецьким письмом, латинським і єврейським: "Це - Цар Юдейський."

Один із повішених злочинців зневажав його, кажучи: "Хіба ти не Христос? Спаси себе і нас!" А другий, озвавшись, скартав його й мовив: "Чи не боїшся Бога, ти, що покутуєш ту саму кару? Бож ми приймаємо кару, гідну наших учинків, цей же не зробив нічого злого." І додав: "Ісусе! Згадай про мене, як прийдеш у своє Царство." Сказав (Ісус) до нього: "Істинно кажу тобі: Сьогодні будеш зо мною в раї." Було вже близько шостої години, і темрява по всій землі настала аж до дев'ятої години, бо затьмарилось сонце; а й завеса храму роздерлася посередині. Ісус закликав сильним голосом: "Отче, у твої руки віддаю духа мого!" Сказавши це, він віддав духа. Побачивши, що сталося, сотник почав прославляти Бога, кажучи: "Справді цей чоловік був праведний." Всі люди, що були збіглися на те видовище, побачивши, що сталося, поверталися (додому), б'ючи себе у груди.

Усі ж його знайомі стояли оподалік, а жінки, що були прийшли слідом за ним з Галилеї, дивилися на це.

Євангеліє і Ти

У Церквах по всьому світі люди сьогодні отримують Пальмові Хрести (у нас Пальмові гілки), нагадуючи їм ще раз про безумовну любов Бога до всіх його людей. Хрест також є нагадуванням про нестійкість тих самих людей у розповіді про Святий тиждень. Тиждень починається з натовпу, що кричить псалми про хвали, коли Ісус входить до Єрусалиму; і закінчується тими ж людьми, які кричать "Розіпни його".

Здається, що на початку святкування до Єрусалиму могли входити дві процесії. Один з них очолював Понтій Пилат, що йшов на конях, озброєний і з військовою силою для підтримки влади і миру в місті під час Пасхи. Друга, змішана група, що розмахує пальмовими гілками, що йдуть за людиною на ослі, людиною, яка пропонує іншу версію служіння, і інший вид миру, а не той, який нав'язується насильством.

Який контраст, два абсолютно різних зображення царювання і влади. Ісус прибуває на чужому віслюку. А що це за цар? Ісус народився у чужій стайні і лежав у чужих яслах. На літургії з нагоди Вербної неділі ми чуємо, що він в'їжджає в місто на віслюку, якого позичили. Незабаром він з'їсть свою останню вечерю в чужому приміщенні, буде розп'ятий на чужому хресті. Його тіло помістили в чужу гробницю. Він прийшов у світ ні з чим, і покинув світ ні з чим. Життя, сповнене служінням, не обтяжується потребою у великій кількості речей.

Але подумайте про самотність Ісуса в цей Страсний тиждень, одного дня його проголошують Месією, а, коли тиждень завершується, навіть друзі починають його покидати. Серця любові перетворюються на кам'яні серця.

Коли моряки входять до портів, то не буває натовпу. Їхнє привітання може бути лише тоді, коли один-два капелани та добровольці зі Stella Maris відвідують судно.

Вони запитують про сім'ї, дім і пропонують зробити все можливе, щоб зробити час у порту більш комфортним і, можливо, принести нові пальмові хрести. Це, справжня гостинність.

Але, також, подумай про самотність Ісуса в цей Страсний тиждень.

Великодня неділя

21 квітня 2019

Євангеліє від Івана 20: 1-9

Першого дня тижня Марія Магдалина прийшла до гробниці ранесенько, як ще не розвиднілось, аж бачить - камінь відкочено від гробниці. Отож біжить вона, прибігає до Симона Петра й до іншого учня, якого Ісус любив, та й каже їм: «Забрали Господа з гробниці й не знаємо, де покладено його!»

Пішов Петро з отим іншим учнем, і приходять до гробниці. Бігли вони обидва разом, та той інший учень біг швидше за Петра, тим і прибув до гробниці першим; нахилившись, бачить - лежить полотнище. Однак, не ввійшов. Приходить тоді слідом за ним Симон Петро і, ввійшовши до гробниці, бачить, що полотнище лежить, а й хустка, яка в нього на голові була: лежала ж вона не з полотнищем, а згорнена збоку, на іншому місці. Тоді ввійшов і той інший учень, який першим був прийшов до гробниці, - і побачив, і увірував. Вони бо ще не знали Писання, за яким мав він з мертвих воскреснути.

**Нічого не міняється.
Його учні зрадили його,
але все змінилось
згодом.**

Євангеліє і Ти

Знову ми прийшли, щоб відсвяткувати найбільше свято в християнському календарі.

Воскресіння Ісуса обіцяє, що речі завжди можуть бути новими. Ніколи не пізно починати все спочатку. Ніщо не змінюється. Його учні зрадили його, але зрада не є остаточною. Кожна форма смерті може бути подолана. Немає жодної втрати, яку не можна викупити. Кожен день - це нова можливість.

Це означає, що Воскресіння - це не просто історичний факт, це постійний досвід. Ми говоримо: «Христос воскрес». Він воскресє зараз. «Де двоє або троє зібрані в моєму імені...». Він присутній у своєму дусі - у своєму слові, у церковному богослужінні, у Святому Причасті, в інших людях. Він є нашим натхненням, нашим Спасителем і Господом.

Вірити в це означає мати віру, що воскреслий Господь перебуває з нами, як на наших кораблях, так і в серцях і розумі усіх, хто вірить в нього. Незважаючи на все те, що відбувається навколо нас у неспокійному світі моря, Великдень каже нам ніколи не забувати про Воскреслого Господа і надію, яку він приносить, щоб скрасити темряву нашого життя.

Проте щоб жити цим потрібно не тільки вірити, що Ісус фізично піднявся з могили, але й вірити, що незалежно від нашого віку, помилок, зрад, ран і смертей, ми можемо починати кожного дня знову.

Друга неділя Великодня (Неділя Божественного милосердя)

28 квітня 2019

Євангелія від Івана 20: 19-31

А як звечоріло, того самого дня, першого в тижні, - а двері ж були замкнені там, де перебували учні: страхались бо юдеїв, - увіходить Ісус, став посередині та й каже їм: «Мир вам!» Це промовивши, показав їм руки й бік. І врадувались учні, побачивши Господа. І ще раз Ісус їм каже: «Мир вам!»

Як мене послав Отець, так я посилаю вас.» Це промовивши, дихнув на них і каже їм: «Прийміть Духа Святого! Кому відпустите гріхи - відпустяться їм, кому ж затримаєте - затримаються.»

Тома ж, один з дванадцятьох, на прізвисько Близнюк, не був з ними, коли то прийшов був Ісус. Тож повідали йому інші учні: «Ми Господа бачили.» Та він відрік: «Якщо не побачу на його руках знаків від цвяхів і не вкяду свого пальця у місце, де були цвяхи, а й руки моєї не вкяду в бік його, - не повірю!» По вісьмох днях знову були вдома його учні, а й Тома з ними. І ввіходить Ісус, - а двері були замкнені! - стає посередині та й каже: «Мир вам!» А тоді промовляє до Томи: «Подай сюди твій палець і глянь на мої руки. І руку твою простягни і вкяди її у бік мій. Та й не будь невіруючий, - а віруючий!» І відказав Тома, мовивши до нього: «Господь мій і Бог мій!»

І каже йому Ісус: «Побачив мене, то й віруеш. Щасливі ті, які, не бачивши, увірували!»

Ще й інші численні чудеса, що їх не списано у цій книзі, вчинив Ісус на очу своїх учнів. А ції - списано, щоб увірували ви, що Ісус - Христос, Син Божий, а вірувавши, - щоб мали життя в його ім'я.

Євангеліє і Ти

Незалежно від того, що ми зробили, наше майбутнє завжди сповнене прекрасними новими можливостями. Воскресіння - це не просто питання про один день, після смерті, воскресіння з мертвих, але й про щоденне піднесення над багатьма страхами, що нас оточують.

Подібно до Ісуса, ми також матимемо наші страждання і розп'яття, проте наша віра у воскресіння пропонує нам жити поза ними. Щоб пройти через ці дні, знаючи, що у вас є помічник, джерело сили і комфорту, ніколи пізно. Воскреслий Христос закликає нас вірити, довіряти і сподіватися.

Сьогодні в Євангелії ми зустрічаємо Тому, людину, яка спочатку пропустила надзвичайну зустріч з воскреслим Христом, бо він був далеко. Ми знаємо, що основна група учнів ховалася в безпечному місці, боячись євреїв. Коли згодом до них приєднався Тома, він помітив зміни в них і почув їхню чудову історію про те, як Воскреслий Господь явився їм. Але він не міг змусити себе повірити, що таке може статися.

Цікаво, що його друзі були трохи ображені, що він не міг повірити в те, що вони йому говорили. Ми можемо зрозуміти, що Тома також є людиною, яка хоче доказів, а не просто почути про диво з чужих вуст. На наших судах ми втомилися від хваління інших, коли нам розповідають, про те, що ми пропустили, чийсь пережитий момент. Наш життєвий досвід навчає нас відфільтрувати те, що може бути правдою, і що ми маємо повне право на сумнів.

Томі потрібно було побачити на власні очі і доторкнутися до Господа, і жодні слова ніколи не могли б замінити це. Він хотів міцних доказів, і в нас є частина, яка цього потребує. Ми маємо велику віру в тих, кого любимо, але, можливо, навіть тоді, нам потрібна впевненість, що наша віра і довіра не втрачені. Від'їзд з дому, під час таких довгих подорожей приносить свої моменти сумнівів, коли ми найменше їх очікуємо. Чи ми щось не знали чи не зрозуміли, маємо сумніви щодо коханої людини? Можливо, сумніви затримаються до наступного виклику, коли все можна виправити.

Існує одна фраза з сьогоднішнього Євангелія, яку ми можемо носити з собою скрізь, куди ми йдемо. Його останні слова віри в Воскреслого Господа. «Мій Господь і мій Бог!» Нехай це завжди буде наша велика молитва віри і довіри до Бога, який ніколи не сумнівається в нас, навіть на секунду.

Як і Ісус, ми теж маємо страждання і "розп'яття", але наша віра у воскресіння дає нам можливість жити і бути щасливими не зважаючи ні на що.

У випадку, якщо місцеві органи влади порушили кримінальні справи або розслідування, надзвичайно важливо, щоб до моряків ставилися справедливо, незалежно від обставин і вини або невинуватості залучених осіб. Помічник з правових питань Міжнародної федерації працівників транспорту (МФПТ) Джонатан Воррінг пропонує, якщо це трапиться з вами

Добре життя Криміналізація: Що робити, якщо ви зіткнулися з кримінальними справами

1 Знайте свої права

Моряки діють у країнах з різними правовими системами та рівнями поваги до прав людини. Однак, якщо ви знаєте деякі основні права людини, ви можете наполягати на їх дотриманні.

Міжнародна конвенція про громадянські та політичні права (МКГПП) детально описує права, які повинні надаватися всім людям під час арешту, затримання та судового розгляду з боку будь-якої держави.

Спільні керівні принципи ІМО / МОП щодо справедливого ставлення до моряків у випадку морської аварії були розроблені з урахуванням міжнародних документів з прав людини, включаючи МКГПП. Цей документ надає спеціальні поради морякам, судовласникам, державам прапорів і державам порту про те, як забезпечити справедливе ставлення до моряків.

2 Зверніться за допомогою

При розслідуванні, затриманні чи звинуваченні звертайтеся до людей та організацій, які можуть допомогти вам. Важливо, щоб вони знали ситуацію. Деякі приклади контакту з людьми:

- Судновласник або роботодавець
- чиновники профспілки
- Місцевий інспектор МФТ(ITF)
- Місцевий консул або посольство для держави прапора
- Місцевий консул або посольство вашої держави
- Сім'я
- Капелан порту Стелла Маріс, контактні дані можна знайти тут www.apostleshipofthesea.org.uk/world-map

3 Ваша поведінка

Якщо у вас є інтерв'ю з поліцією або місцевими органами влади стосовно інциденту, ви повинні співпрацювати та надавати правдиву інформацію. Пам'ятайте, що ви маєте право не свідчити проти себе. Це означає, що ви не повинні надавати будь-яку інформацію, яка може вказувати на те, що

ви винні або вчинили злочин. Щоб скористатися цим правом, ви повинні відповідати на запитання, не маючи коментарів або мовчати. Якщо слідчі органи використовують мову, з якою ви не знайомі, вони повинні надати перекладача. Якщо цього не відбудеться, вам слід попросити його надати. Ви маєте право відмовитися від підписання документів, які не були перекладені на мову, яку ви розумієте.

4 Юридичне представництво

Право на юридичне представництво застосовується по-різному від держави до держави. Якщо ви заарештовані поліцією або затримані державними органами, вам має бути дозволено юридичне представництво. Ви можете отримати безкоштовного представника або, за певних обставин, ви можете попросити свого роботодавця надати адвоката. Вам має бути дозволено говорити з вашим адвокатом на конфіденційній основі.

Більше джерел інформації та консультацій

www.itfseafarers.org/ITI-criminalisation.cfm

www.seafarersrights.org/seafarers-guides-list-search/

www.youtube.com/watch?v=ZhgHD_MEB00&feature=youtu.be

Ця стаття вперше з'явилася у Бюлетені моряків МФТ №32 / 2018 і відтворена

Порт Фокус: Олбані, Австралія

Порт Олбані є найстарішим глибоководним портом у Західній Австралії, починаючи з 1826 року. Він привітав перших європейських поселенців, які прибули на Кінг Джордж Саунд на День подяки у 1826 році. На борту Бріг Еміті було 23 засуджених, які були покарані за свої злочини і їх засудили до заселення в Австралії. Вони були залишені в Олбані разом з 18 солдатами і деякою худобою і заснували поселення, яке тепер є процвітаючим портовим містом.

Повномірну копію судна «Олбані», розміщену на суші, можна побачити напроти королівської гавані Принцес навпроти торгового порту. Незважаючи на те, що місто значно менше, ніж Перт або Фрімантл, Олбані є столицею штату, у Західній Австралії. Воно зберігає цю честь завдяки тому, що заснування перевищує ці великі міста на кілька років.

Територія навколо Порту використовувалася корінними мешканцями племені Менанг Ноонгар, які назвали район Кінджарлінг, що означає «місце дощу».

Центр Стелла Маріс в Олбані відкритий з 09:00 до 22:00 щодня, включаючи вихідні та святкові дні. Він розташований у Лот 9 Принцес Роял Драйв Олбані 6330 WA.

Є два автобуси, що надаються Stella Maris, що прямують від кораблів до центру з 10:00 до 17:00 щодня і один раз на годину з 18.00 до 22.00. Римокатолицька церква розташована за 1,5 км від порту. Автобуси доступні в разі потреби. У центрі моряків WIFI є безкоштовним для моряків з необмеженою кількістю даних і швидким з'єднанням. До послуг гостей також баскетбол, настільний теніс, зона барбекю та каплиця.

Старий маяк у Поїнт Кінг Олбані

Копія Бріг Еміті, яка вперше прибула в Олбані в 1826 році

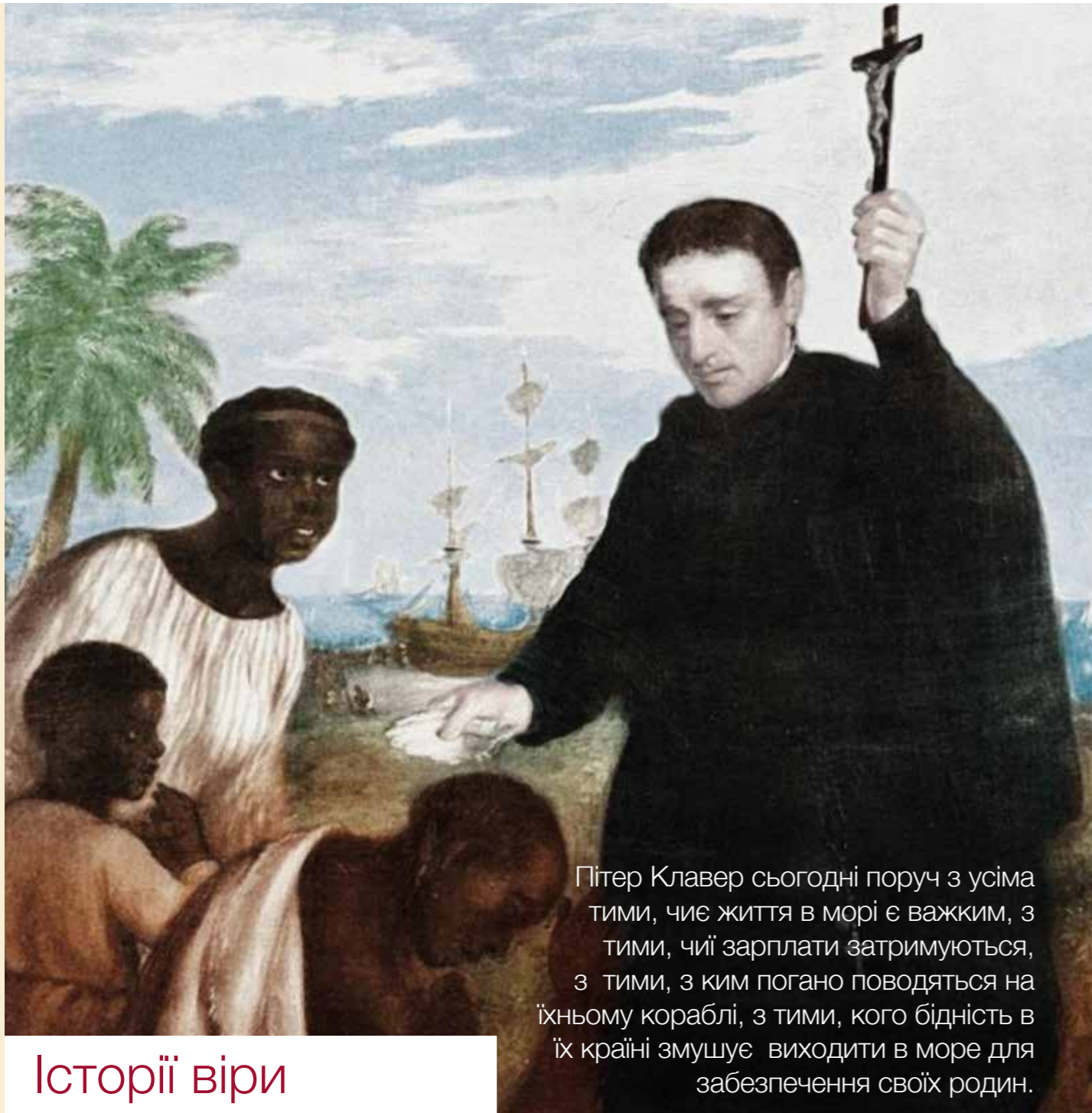
У центрі моряків Stella Maris WIFI є безкоштовним для мореплавців з необмеженою кількістю даних і швидким з'єднанням.

Контакти в Олбані

Марілу Ломас, директор центру моряків Stella Maris в Олбані, Австралія
Адреса: Lot 9 Princess Royal Drive Олбані 6330 WA.
Тел. : +61 8 98416843
Осередок: +61 423866932
Електронна пошта: sma6330@yahoo.com.au

Портовий капелан - о. Кріс Самінал з Філіппін.

Він служить літургію і благословляє на борту на прохання капітана.

Пітер Клевер сьогодні поруч з усіма тими, чиє життя в морі є важким, з тими, чиї зарплати затримуються, з тими, з ким погано поводяться на їхньому кораблі, з тими, кого бідність в їх країні змушує виходити в море для забезпечення своїх родин.

Історії віри

Святий Пітер Клевер був католицьким священиком з Іспанії, який став покровителем моряків. Святий Пітер Клевер мав місію для моряків, які в його часи жорстоко поводилися та зневажали рабів. Він віддав своє життя, щоб принести їм світло Євангелія і співчуття Христа. Його місія продовжується сьогодні в роботі, Стелла Маріс, Морському Апостоляті.

Пітер Клевер народився в Каталонії, в Іспанії у 1580 році. Син фермера, його мати померла, коли йому було тринадцять років. Його батько відправив його до коледжу в Барселоні. Саме там Пітер вирішив приєднатися до ордена єзуїтів, який у той час був новим рухом у Церкві. Батько

Пітера спочатку був проти, але зрештою погодився. Під час своєї формації Пітера відправили на Майорку, до його друга з коледжу, Альфонса Родрігеса. Альфонс був відставним бізнесменом, який приєднався до єзуїтів, коли його дружина померла. У розмовах з Пітером Альфонс запропонував молодій людині відправитися до Вест-Індії, щоб проповідувати Євангеліє. Зацікавлений Альфонсом, Пітер запропонував себе для роботи місії. Пітер Клевер в останній раз побачив Іспанію в квітні 1610 року. Він відплив до Картахени, як тоді називали Колумбію.

Саме в цьому жвавому порту зі своєю гарячою і вологою погодою він провів більшу частину свого життя. Розташована поблизу тропічних боліт, ця місцевість була виснажена лихоманкою, що передавалася болотними комахами. Однією з

головних причин важливості Картахени була її головна роль у транспортуванні рабів. Пітер повинен був бути Божим інструментом у період, коли нелюдська торгівля рабами швидко розширювалася. Щоб забезпечити дешеву робочу силу у знову відкритих Америках, різні європейські країни перевозили тисячі негрів-рабів із Західної Африки до Америки. Раби продавалися в Картахені в п'ятдесят разів дорожче, ніж вони куплялися в Африці. Мандрівка з Африки тривала два місяці, причому третина рабів вмирала в дорозі. Коли він склав свої останні обітниця, Пітер додав до них одну: бути на все життя рабом негрів-рабів, які прибули тисячами в жадливіх умовах на кораблях з Африки. Кожен день Пітер починав свій день з молитви перед Святими Тайнами. Молодий священик знав, що він повинен вкорінитися в регулярній молитві і практиці самозречення, щоб він міг повністю віддати себе тим, кому Бог покликав служити. Іноді Пітер не чекав, щоб раби були вивантажені, але вирушав на каное до кораблів, зійшовши і швидко спустившись до смердючого трюму, у яких раби були ув'язнені під час перетину. Пітер приносив їм ліки, їжу та одяг, бо «ми повинні говорити їм своїми руками, перш ніж ми спробуємо говорити їм своїми губами».

Перша турбота Пітера, коли прибував корабель, була про хворих. Він особисто покривав їхні виразки, часто кидаючи плащ на найсерйозніші рани, щоб зберегти їхню гідність. Але, перш за все, Петро привів їх до Бога, закликаючи їх звернути до нього свої серця і життя. Коли він відвідував рабів на кораблях і в сараях, в яких вони перебували, перш ніж переїхати, він приносив святі зображення, щоб навчати їх про смерть Христа і інші істинні віри. Він пояснював їм, що Бог любить їх більше, ніж людина, яка зловживала ними. Більшість рабів, яких Пітер зустрічав протягом майже сорока років місії, не були християнами і ніколи не зустрічали християнина або не чули Добру Новину. З великим терпінням Пітер навчав їх простим молитвам. Це була повільна робота, оскільки це було щось зовсім нове для рабів, які часто були переповнені стражданнями, в які вони були занурені. Настільки необізнані вони були до християнського послання і настільки обтяжені своїми стражданнями, що при хрещенні давалося кожній групі з десяти одне ім'я – просто щоб допомогти їм запам'ятати його. Пітер чекаючи на прибуття кораблів з рабами, об'їжджав місто, випрошуючи їжу і зручності, такі як печиво, брєнді, тютюн і лимони для рабів. Работорговці зневажали Пітера: його місія часто була незручною для втілення їхніх планів, а його любов та співчуття виявляли їхнє справжнє ставлення до рабів.

Після того, як раби були продані і переміщені з доків Картахени, Пітер зробив усе, що міг, щоб підтримувати з ними контакти, щоб підтримувати їхню віру. Кожен Великдень він відвідував плантації або шахти, які використовували рабів, щоб відродити віру, яку він посадив у їхні серця. Ті,

кому допомагав Пітер, були сповнені радості, коли побачили його знову. Коли не відвідували рабів, Пітера часто знаходили на площі міста, проповідуючи кожному, хто слухав. За майже сорок років своєї місії Пітер навчав, хрестив і годував не менше 300 тисяч рабів.

Одного дня він повернувся зі своєї роботи, неймовірно слабкий: Божий заклик до свого царства ставав все голоснішим. Протягом останніх чотирьох років свого життя, паралізованого, постійного болю і обмеженого ліжком, йому призначили одного з рабів, Мануеля, щоб доглядати за ним. Мануель не доглядав за ним добре. Кілька днів він залишав Пітера без їжі, а в той час, як одягав його, він іноді штовхав його. Одного разу почули, що Пітер говорив про своє поводження з Мануелем: «Мої гріхи заслуговують більшого покарання, ніж це». На похоронах був натопт, що прощався з Пітером Клевером. У 1888 році папа Лев XIII канонізував його як того, хто героїчно жив по Євангеліям.

Незважаючи на те, що Пітер Клевер більше не є разом з нами в тілі, він є одним з святих на небесах, який продовжує свою роботу і клопочеться за всіх тих, хто страждає. Його заступництвом і натхненням є всі, хто відвідує кораблі в ім'я Христа і його Церкви через Стелла Маріс, Морський Апостолят; тих, хто намагається говорити з моряками своїми діями, з практичною підтримкою, перш ніж вони спробують говорити з ними про Христа. Пітер живе в усіх тих портових капеланах і відвідувачах кораблів, які просять Бога допомогти їм звернутися до тих, хто потребує дружби і матеріальної підтримки, і, перш за все, дарування тайнств і Євангелії. Дух Пітера теж проявляється в тих щедрих людях, які віддають свій час, молитву і гроші, щоб підтримати Стелла Маріс у його турботі про моряків.

Пітер Клевер сьогодні є поряд з усіма тими, чиє життя в морі є рабством; тих, чиї зарплати утримані; тих, хто погано ставиться до інших на своїх кораблях; тих, чия бідність у їхній країні змушує їх морем підтримувати свої сім'ї. Святий Пітере Клевер, молися за нас.

Великдень

Боже, що в цей Великодній день, через Твого Єдинородного Сина, переміг смерть і відкрив для нас шлях до вічності, даруй, ми молимося, щоб ми, що святкуємо День Господнього Воскресіння, через оновлення, яке приносить Твій Дух, постали у світлі життя. Амінь

**Apostleship
of the Sea**

Supporting Seafarers Worldwide